VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJIETIES!

ĻENINA KAROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš 1950. gada 29. marta ◆ Nr. 79 (5618) ◆ Sestdien, 1987. gada 4. jūlijā ◆ Maksā 3 kap.

ŠODIEN NUMURĀ

«Bet pēc tam paskatīsimies» — par to, kā celtnieki mēģināja pasūtītāju piespiest pieņemt negatavu objektu (2. lappusē).

No cikla «Atturība — dzīves norma» (2. lappusē).

Laikraksta 3. lappuse šoreiz veltīta dabas un piemineklu aizsardzības darbam un problēmām.

Pasmaidīt un padomāt liks materiāls 4. lappusē — «Žūpoja cūkas».

Latvijas KP Preiļu rajona komitejā

Notikusi Latvijas KP Preiļu rajona komitejas biroja sēde, kurā galvenā uzmanība tika veltīta jautājumiem, kas saistīti ar gatavošanos Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 70. gadadienas atzīmēšanai. Mūsu rajonā nozīmīgajai jubilejai gatavojas nopietni.

Sacīto vēlreiz apliecināja izdarītās pārbaudes rezultātu apspriešana un analīze, konkrēti, kā kolhozā «Sarkanā ausma» partijas pirmorganizācija strādā, lai godam sagaidītu Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 70. gadadienu.

Tika atzīmēts, ka saimniecības komunisti gatavošanos lielajai jubilejai prasmīgi izmanto kā mobilizējošu faktoru, lai celtu strādājošo darba disciplīnu un kvalitāti, lai aktivizētu kolektīva politisko un morālo dzīvi. Par pirmā nozīmīguma uzdevumu izvirzīta 1987. gada plāna rādītāju izpilde. Jāteic, ka šajā jomā grūtie panākumi runā paši par sevi. Laikrakstā jau ziņots, ka kolhozs «Sarkanā ausma» pirms termiņa izpildīja pusgada plānu gaļas pārdošanā valstij, ka saimniecības lopkopji no katras govs dienā slauc 15,1 kilogramu piena, kas ir par 1,5 kilogramiem vairāk nekā vidēji rajonā. Saimniecībā jūtami uzlabojusies strādājošo darba disciplīna. Rezultāts — kolhozā laikus un kvalitatīvi paveica visus pavasara lauku darbus. Saimniecības ļaudis vieni no pirmajiem rajonā uzsāka lopbarības sagatavošanu.

Kolhozā «Sarkanā ausma» plaši izvērsta sociālistiskā sacensība — gan individuāli, gan starp kolektīviem.

Secinājums — lielajai jubilejai saimniecības ļaudis gatavo krietnas darba veltes. Taču biroja sēdē neapmierinājās tikai ar sasniegumu uzskaiti. Tika runāts arī par vēl neizmantotajām iespējām.

Minēšu dažus piemērus. Starp citu — tie ir raksturīgi arī citām rajona partijas pirmorganizācijām.

Biroja sēdē aizrādīja, ka kolhoza «Sarkanā ausma» partijas pirmorganizācija nepietiekami veic individuālo darbu ar saimniecībā strādājošajiem. Visām prasībām vēl neatbilst uzskatāmā aģitācija. Ne visās saimniecības struktūrvienībās apspriests noliktums par sociālistisko sacensību. Lai izstrādātu, apspriestu un pieņemtu individuālās un kolektīvās sociālistiskās saistības, vēl pilnā mērā neizmanto ekonomisko mācību sistēmas devumu.

Kā redzam, darba ir pietiekami. Partijas rajona komitejas biroja sēdē pieņemtajā lēmumā norādīts uz trūkumiem un ceļiem to novēršanai Kolhoza «Sarkanā ausma» partijas pirmorganizācija, katrs komunists, visi saimniecībā strādājošie tiek rosināti strādāt vēl labāk un rosīgāk.

Partijas Preiļu rajona komitejas biroja sēdē apstiprināja plānu organizatoriskajiem un propagandas pasākumiem, kas veicami, gatavojoties Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 70. gadadienas atzīmēšanai. Tajā paredzēts organizēt labo darbu stafeti, dažādus pasākumus darba sacensības aktivizēšanai, pirmrindas pieredzes apkopošanai un popularizēšanai. Notiks uzskatāmās aģitācijas konkursskate, Preiļos tiks pabeigta pieminekļa V. I. Ļeņinam celtniecība un teritorijas tā tuvumā rekonstrukcija, īstenos daudzas citas iecereses un plānus.

Kontroles kārtībā biroja sēdē izskatīja jautājumu par neapmierinošo darbu, izpildot 1986. gada 29. maija lēmumu par komjaunatnes Preiļu rajona komitejas uzdevumiem, kas jāizpilda, lai nostiprinātu jauniešu darba un sabiedrisko disciplīnu, tādējādi īstenojot PSKP CK lēmuma par žūpības un alkoholisma izskaušanu realizēšanu.

Gatavojoties partijas rajona komitejas biroja sēdei, tika izdarīta pārbaude, kura parādīja, ka komjaunatnes rajona komiteja, vairums komjaunatnes pirmorganizāciju nav spējušas radīt neiecietības atmosfēru pret jauniešiem, kuri tīko iedzert, pret pārkāpumu izdarītājiem nereti izturas pārāk liberāli. Šajā gadā tikai viens komjaunietis izslēgts no VĻKJS rindām par alkohola lietošanu Reizumis vērojama nosodāma prakse, kad komjaunatnes pirmorganizācija par darba un sabiedriskās kārtības un disciplīnas pārkāpējiem neliekas ne zinis — lai pārkāpējus soda un audzina administrācija, arodorganizācija, žūpības apkarošanas komisija. Piemēram, 1987. gadā divi sovhoza «Rudzāti» komjaunieši žūpošanas dēļ kavēja darbu, taču komjaunatnes pirmorganizācijas vērtējumu šis pārkāpums nesaņēma.

Dažās komjaunatnes pirmorganizācijās nepielieto visus iespējamos līdzekļus, lai izskaustu žūpošanu, proti, pret dzērāju izdarībām nevēršas pietiekami stingri un noteikti. Piemēram, Aglonas padomju saimniecības komjaunieši S. Šuksts un A. Vaivods darba laikā lietoja spirtotus dzērienus, taču komjaunatnes pirmorganizācija vainīgajiem izteica tikai brīdinājumus.

Komjaunatnes rajona komitejai darbā ar grūti audzināmajiem pusaudžiem vēl nav izdevies likvidēt formālismu, maza loma šajā darbā ir šefiem jeb audzinātājiem. Jauniešu vidū nepietiekami popularizētas jaunās sadzīves tradīcijas — svētku svinēšana bez apreibināšanās ar alkoholu.

Cīņa pret žūpību un alkoholismu jauniešu vidū tika atzīta par neapmierinošu, komunisti izteica ierosinājumus un norādījumus šī darba nekavējošai uzlabošanai.

Latvijas KP Preiļu rajona komitejas biroja sēdē izskatīja arī citus jautājumus.

V. PETROVS

Pārskats

par piena izslaukumiem rajona saimniecībās (pēc RARA dispečerdienesta datiem)

Saimniecība	Izslaukts no govs diennakti jūnija III dekādē	+, —, salīdz. ar iepr. dek.	+, —, salīdz. ar to pašu laiku 1986. g.
«Krasnij Oktjabrj»	18,5	—0,6	+1,3
Ļeņina	15,5	+0,2	—
«Sarkanā ausma»	15,2	—0,3	—0,1
Raiņa	15,1	—0,2	+1,0
Dzeržinska	14,9	+0,1	—
Rušonas p. s.	14,0	+0,4	+0,5
«Zelta vārpa»	13,7	+0,2	—0,2
«Vārkava»	13,2	+0,5	+0,2
Rudzātu p. s.	13,1	+0,1	—
Kirova	12,8	+0,1	—1,4
«Rīts»	12,8	—	—0,6
«Nākotne»	12,7	—0,2	+0,3
Oškalna	12,5	+0,1	—0,6
Aglonas p. s.	12,4	+0,3	+0,7
M. Gorkija	12,3	+0,1	—1,0
K. Marksa	12,1	+0,3	—0,2
«Dzintars»	11,9	—0,1	+0,1
«Sīļukalns»	11,8	—	—0,3
«Dubna»	11,7	+0,1	+0,1
Suvorova	11,7	+0,1	—0,8
RAJONĀ	13,6	—	—

Pārskats

par lopbarības sagādes gaitu rajona saimniecībās (pēc RARA dispečerdienesta datiem) procentos

Saimniecība	Sagatavots lopbarības	Nopļauts platību	Sagatavots siena	Sagatavots skābsiena
Rušonas p. s.	55	35	3	98
Raiņa	53	56	12	73
«Sarkanā ausma»	49	51	8	66
«Rīts»	48	63	6	68
«Vārkava»	44	34	13	33
«Sīļukalns»	43	60	15	63
Kirova	42	48	12	49
«Krasnij Oktjabrj»	40	62	11	60
M. Gorkija	37	40	6	38
«Nākotne»	37	39	3	23
K. Marksa	35	44	6	61
Rudzātu p. s.	34	39	19	40
Suvorova	29	54	10	35
Oškalna	27	41	6	22
Ļeņina	26	45	2	41
«Dubna»	25	34	2	57
«Zelta vārpa»	22	39	—	15
«Dzintars»	20	36	6	39
Dzeržinska	17	42	7	38
Aglonas p. s.	17	30	—	17
RAJONĀ	35	43	7	48

REPUBLIKA: notikumi un fakti

Dabasgāzes lāpa iedegusies Daugavpilī. Zilais kurināmais uz turieni plūst no Rīgas pa magistrālo cauruļvadu — vienu no atzarojumiem trasē «Ziemeļblāzma», kas sākas mūsu zemes Eiropas daļas ziemeļos. Vislielāko darbu apjomu tā būvē izpildījuši KPFSR specializēto trestu celtnieki. Kurināmo saņems rūpniecības un komunālās saimniecības, uznēmumi, kā arī lauksaimniecības ražotne.

Valkas rajona padomju saimniecībā «Grundzāle» siena sagādē tagad izmanto salmu ritulpreses. Šajā nolūkā tika mainīta vienīgi apžuvušās zāles iepriekšējās apstrādes tehnoloģija: vālus taisa platākus nekā parastajām savācējpresēm. Ieguvums ir acīm redzams. Pirmkārt, saimniecībā vairāk mehānismu ir iesaistīti zaļajā konveijerā. Otrkārt, lopbarības ruļļi mazāk izmirkst lietū un tiek ietaupīts laiks un degviela to žāvēšanai šķūņos.

Divu mēnešu ilgā komandējumā uz Turkmēniju devusies Latvijas mediķu grupa. Tajā ietilpst vairāk nekā 40 pieredzējušu ārstu un vidējā medicīniskā personāla darbinieku. Viņi dalīsies pieredzē ar brālīgās republikas kolēģiem un sniegs praktisku palīdzību medicīniskās apkalpošanas uzlabošanā. Piemēram, Latvijas mediķi pirmie ir pārgājuši uz vispārēju iedzīvotāju dispanserizāciju un izveidojuši kompleksu pilsētu un lauku iedzīvotāju profilaktiskās apskates sistēmu. Šis darbs izraisa speciālistu lielu interesi visā mūsu zemē.

LATINFORM

LOPBARĪBAS VĒRTĪBA...

...lielā mērā atkarīga no laika apstākļiem. To zina visi. Taču īsti lauksaimnieki nevis sūkstās un gaida labāku laiku, bet iespējami izmanto tādu, kāds nu kuro dienu ir.

Šo patiesību aizvadītajā nedēļā, kas nebija izdevīga siena sagatavošanai, rajona saimniecības pārliecinoši pierādīja, gādājot par skābbarību.

Nepārspētas šobrīd ir kolhoza «Vārkava» (2 727 tonnas), M. Gorkija (2 190 tonnas) un Oškalna kolhoza (2 150 tonnas) skābbarības rezerves.

«Vārkavā» sulīgās tonnas pārsvarā nodrošināja rapsis, Oškalna un M. Gorkija kolhozos — ilggadīgie zālāji.

Par to, ka kvantitāte neliek ciest kvalitātei, liecina ķīmiskās analīzes rezultāts — skābbarība sagatavota atbilstoši 1. klases prasībām.

S. JOKSTE

Fermu pavasara skates: veterinārie jautājumi

Nedrīkstam būt bezatbildīgi!

Ikvienā mūsu rajona saimniecībā aktuāla problēma ir jaundzimušo teļu maksimāla saglabāšana. Dzīvnieku slimošana un nobeigšanās pirmajās dzīves nedēļās rada lielus ekonomiskus zaudējumus. Bet daudzu saimniecību govju fermās joprojām nav radīti zoohigiēnas prasībām atbilstoši turēšanas apstākļi. Dzīvniekus bieži vien izvieto nepiemērotās, tumšās un vēsās vietās vai profilaktorijos, kur nav nepieciešamā mikroklimata.

Lai uzlabotu lopu saglabāšanu, uzsākot ganību periodu visās saimniecībās, teļi no fermu iekštelpām bija jāpārvieto uz vasaras mājiņām laukā. Jūnijā rajonā notika fermu skate — konkurss. Vērtējumu rezultāti liecina, ka teļu turēšana laukā pie katras fermas ir nodrošināta tikai kolhozos «Sīļukalns», «Zelta vārpa», «Dzintars», «Sarkanā ausma», Suvorova un Aglonas padomju saimniecībā. Vasarā notiek atbrīvoto telpu atveseļošana, lai nākamajā ziemošanas periodā dzīvniekus tur varētu ievietot, neuztraucoties par varbūtējiem infekcijas perēkļiem.

Tikai daļēji ir atrisināta teļu turēšana laukā Ļenina un Dzeržinska kolhozos, «Vārkavā», K. Marksa, Raiņa, Oškalna kolhozos un Rušonas padomju saimniecībā.

Neviena pārvietojamā teļu mājiņa līdz skatei nebija ierīkota kolhozos «Dubna», Kirova, «Nākotne», «Rīts» un Rudzātu padomju saimniecībā. Vai ir pamats tādai vienaldzībai? Lūk, kādi ir teļu saglabāšanas rezultāti. No 1. janvāra līdz 1. jūnijam, piemēram, kolhozā «Dubna» krita par 39 teļiem jeb 262 procentiem dzīvnieku vairāk, bet Kirova kolhozā par 20 teļiem jeb 281 procentu vairāk nekā šinī laikā pagājušajā gadā.

Te ir par ko padomāt arī kolhozu valdes priekšsēdētājiem J. Laizānam un B. Laizānam, jo pašreizējā situācija neliecina par perspektīvām tuvākajā laikā ko mainīt uz labo pusi.

Teļu turēšana pārvietojamajās mājiņās nesamazina atbildību par ēdināšanas režīma un sanitāro noteikumu ievērošanu. Līdz sešu dienu vecumam teļus dzirdina noteiktos laikos ar mātes pienu, pēc tam ar siltu kopējo pienu (+36°C līdz +38°C) 3 līdz 4 reizes dienā. Vienmēr jābūt pieejamam tīram dzeramajam ūdenim. Mājiņās regulāri jāmaina pakaiši. Pēc dzīvnieka pārvešanas uz fermu mājina jāiztīra, jādezinficē, pēc 4 — 5 dienām jāpārvieto citā vietā. Tad tur var ievietot citu dzīvnieku. Šķiet, ka tās ir vienkāršas lietas, taču daudz kur paliek neievērotas.

Nedaudz par fermu dezinfekciju. Pēc rajona agrorūpniecisko apvienības norādījumiem dezinfekcija visās fermās bija jāveic līdz jūnija vidum. Ar šo uzdevumu tika galā vienīgi Aglonas padomju saimniecībā, «Sarkanajā ausmā», K. Marksa un Oškalna kolhozos. Turpretim «Dubnā», «Rītā», «Dzintarā», kur ir sava dezotehnika, fermu dezinfekcija nebija uzsākta.

Pēc skates nolikuma saimniecību veterināro darbu varēja novērtēt ar maksimālo punktu skaitu — 10. To nesaņēma neviens. Labākie rezultāti bija kolhozam «Sarkanā ausma» un Aglonas padomju saimniecībai. Viskritiskākais stāvoklis — kolhozā «Dubna».

Veterināro darbinieku ikdienā bezatbildībai nedrīkst būt vietas!

S. PASTARE,
dzīvnieku slimību apkarošanas Preiļu stacijas vecākā veterinārā ārste

„Bet pēc tam paskatīsimies...“

PĀRDOMAS PĒC MĒĢINĀJUMA PASŪTĪTĀJAM UZSPIEST PIEŅEMT NEGATAVU CELTNIECĪBAS OBJEKTU

Dienu iepriekš, pirms darbu sāka valsts pieņemšanas komisija, trauksmi cēla «Latvijas agroķīmijas» rajona apvienības priekšsēdētāja vietnieks I. Zenovjevs. «Vai ir jēga atraut no darba vai veselu desmitu cilvēku? Objekts taču nav īsti gatavs,» — viņš centās sākumā pārliecināt agrorūpnieciskās apvienības kapitālās celtniecības nodaļas priekšnieka vietnieku J. Kokinu, bet pēc tam šīs pašas apvienības priekšsēdētāja vietnieku A. Eglīti. Agrorūpnieciskajā apvienībā pēc īsa klusuma brīža atbildēja: «Komisija netiek atsaukta. Lai tā ierodas un pārbauda, bet pēc tam paskatīsimies...».

Un komisija (taisnību sakot, nepilnā sastāvā — nezināmu iemeslu dēļ neieradās Valsts bankas, Valsts arhitektūras un celtniecības kontroles un Valsts ūdensinspekcijas pārstāvji) sāka pārbaudīt. Tika nospiesti elektroslēdži, atgriezti un aizgriezti krāni, virināti logi un durvis. Sīki tika atzīmēts katrs tumšais plankums uz sienām un griestiem, katrs grīdas negludums. Pie tam — komisijas locekļi nevarēja noslēpt apmierinājumu: beidzot «Agroķīmija» sāks cilvēcīgi dzīvot. Salīdzinājumā ar trim nolietotajiem vagoniņiem, kuros ziemā mēteļi nenovilkt, divstāvu administratīvais korpuss ir īsta pils. Uz vienas no plāksnītēm varēja pat lasīt uzrakstu «Aktieru istaba». Nemaz jau nerunājot par inženiertehnisko darbinieku ērtajiem kabinetiem, par ēdnīcu, ķīmijas laboratoriju. Palīgtelpas — i ne saskaitīt! Tikai pārlieku ilgi «Agroķīmija» gaidīja šo labklājību. Minēto objektu pilnīgi pamatoti var pieskaitīt pie «ilgceltniecības»: Preiļu SCO to uzsāka būvēt 1982. gadā. Atklājās fakts: ja celt pēc esošā projekta, tad «Agroķīmijas» bāze būs bez siltuma, elektroenerģijas, notekūdens kanalizācijas, citām būtiskām komunikācijām.

Un viss tāpēc vien, ka sākumā (saskaņā ar tehniskajiem apstākļiem) objektu bija paredzēts «barot» no 1019. autotransporta uzņēmuma jaunās bāzes inženiertīkliem un katlumājas. Dažu apstākļu dēļ šo celtniecību nevarēja izdabūt «cauri», un objekta tālākais liktenis palika gaisā karājoties. Nācās «Agroķīmijai» lokāli risināt šos jautājumus. Citiem vārdiem sakot, viena objekta vietā iznāca veseli trīs — bāze, inženiertīkli un elektriskā katlumāja (pēdējo ceļ pēc saimnieciskā aprēķina). Kopējā jezgā (par kuru šodien nav kam atbildību prasīt — nomainījusies organizācijas vadība) pat nepamanīja, kā objektu «nosēdināja» zemāk par minimālo atzīmi. Rezultāts skaidri redzams: tehnikas uzglabāšanas laukumā ūdens ir vairāk nekā vajadzīgs (maigi izsakoties), vietām uzmilzis svaigi uzlietais asfalts. Bet nodošanas dienas priekšvakarā notika ārkārtējs gadījums: pacēlās .. apakšzemes tilpne naftas produktu noliktavā. Reizē ar to — «uzpeldēja» arī celtnieku nolaidība: laikus neatsūknēja ūdeni, un visu vainagoja nekvalitatīvs metinājums. Kā vajadzīgajā vietā uzstādīt daudztonnu cisternu? Vai tā pietiekami droši kalpos, ja cisternas sienās vērojami dziļi ieliekumi? Par to galvot šodien nevar neviens.

Par nožēlošanu, šis nav vienīgais jautājums, kas radās valsts pieņemšanas komisijas locekļiem. Ir arī citi, ne mazāk būtiski. Tā arī neizdevās noskaidrot, no kurienes ar ūdeni tiks apgādāta mazgāšanas estakāde. Vai no blakus izvietotās ugunsdzēšanas ūdenstvertnes? Aizliegts. Aka patlaban ir tukša. Kāpēc aizdomīgi plankumi telpas griestos, kurā uzglabāsies eļļas? Vai uzstādītās ventilācijas iekārtas spēs nodrošināt trīskārtēju gaisa apmaiņu, kā tas ir paredzēts?

Nē, ne jau nejauši darba komisija, kas aplūkoja objektu 8. jūnijā, sastādīja aktu, kurā nebūšanu uzskaitījums vien aizņēma divas ar pus lappuses mašīnraksta teksta ar vienu intervālu. Šis un tas, taisnība, ir padarīts. Citur vēl strādā. Vienu «noguļēja» ģenerāluzņēmējs, otru — palīguzņēmējs, trešo — pasūtītājs. Starp citu, neviens no viņiem savu vainu nenoliedz. Tikai no tā nevienam vieglāk nekļūst. Piecus gadus — projektdokumentācijā paredzēto 18 mēnešu vietā — tā, par nožēlošanu, mēs vēl ceļam.

Gribētos saasināt vēl vienu aspektu. Kā lai saprot šādas jaunbūves rādīšanu valsts pieņemšanas komisijai? Uz ko tad cerēja agrorūpnieciskajā apvienībā un starpkolhozu celtniecības organizācijā? Laikam pārāk dziļas ir nepareizās prakses saknes: sak, parunās, parunās un gan jau parakstīs, kur gan viņi liksies. Soreiz triks neizdevās. 26. jūnijā aktu ir parakstījuši tikai — ģenerāluzņēmējs (SCO) un palīguzņēmēja (SPMK) pārstāvji. Kas attiecas uz pasūtītāju, tad tas ir ieņēmis nelokāmu pozīciju: nepabeigtu objektu nepieņemt. Viss pareizi, citādi tas arī nevar būt. Jāsaka, ka sarežģītā situācijā ir nonākusi ģenerāluzņēmēja organizācija. Pagarinājums — minimāls, jo objekts pieskaitīts nododamajiem. Un ko tagad iesākt agrorūpnieciskajai apvienībai: atkārtoti aicināt komisiju? Uzdodu šo jautājumu tās priekšsēdētājam J. Kokinam.

— Domāju, ka vēlreiz komisiju nesasauksim. Vienkārši aicināsim uz objektu visus tās locekļus pēc kārtas.

Tikai starp rindām tā vien lasās: pa vienam gan jau parakstīs, tik tiešām nebūs kur likties. Arī atticcīgu atzīmi ieliks. Bet pēc tam paskatīsimies... Celtniekiem ir ļoti viegla izeja: ja nepabeigtie darbi netraucē objekta ekspluatāciju, tad to var uzskatīt par pabeigtu. Vai tas nav aloģisms: nepabeigta — pabeigta jaunbūve? Un kā šeit būt ar laikmeta prasību: nodošana līdz ar atslēgām? Starp citu, atslēgas administratīvā korpusa durvīs bija gan — jaunas, akurātas virtenes. Pagriez, ej tik iekšā, sēdies pie darba galda un pūlies vaiga sviedros. Tikai līdz tam vēl, ai, cik tālu! Un to saprot gan «Agroķīmijā», gan SCO.

Pusnopietni un pusjokojot kāds no komisijas locekļiem ieteica Preiļu pilsētas izpildkomitejas priekšsēdētājam M. Agurjanovam pārvietot apdzīvotās vietas rādītāju, jo jūtami pavirzījusies pilsētas austrumu robeža. Preiļos par vienu jaunbūvi vairāk. Par to vajadzētu priecāties. Tikai neatstāj rūgtuma sajūta. Cik ilgi mēs vēl celsim pēc principa: jūs nododiet, bet pēc tam paskatīsimies...

I. KOROĻOVA

4. jūlijs — Starptautiskā kooperācijas diena

Kaļiņinas apgabala patērētāju biedrību savienība nodibinājusi lietiškus sakarus ar kolhoziem un sovhoziem. Rezultātā ievērojami palielinājies lauksaimnieciskās produkcijas iepirkums. Tas ļāvis šogad par 30 procentiem palielināt gaļas, desu un dārzeņu realizāciju iedzīvotājiem par līgumcenām. Kaļiņinā un citās Augšvolgas pilsētās tirgos iekārtotas glītas pārdotavas. Taču svarīgākais, ka te vienmēr plašā izvēlē lauku un fermu dotā produkcija.

ATTĒLĀ: skats Kaļiņinas kolhozu tirgū.

TASS fotohronika

NO REDAKCIJAS PASTA

„Cik ilgi?“

Mēs dzīvojam, pareizāk sakot, eksistējam mājā, kura atrodas Preiļos, Daugavpils ielā Nr. 36. Un šī eksistēšana ir tikpat nedroša kā šī nama sienas, griesti un grīdas. Garāmbraucošā transporta ietekmē māja stipri vibrē. Dzīvokļa Nr. 1 priekšnamā slieksnis un grīda ir tā izlodzījušies, ka tur savu kāju labprātīgi spertu tikai tas, kurš apņēmies nokārtot rēķinus ar dzīvi.

Paldies jāsaka dzīvokļu saimniecības pārvaldei — lieveni tā salaboja. Tiesa, tikai pēc tam, kad no tā jau bija nokritusi un sasitusies pensionāre no dzīvokļa Nr. 2. Mūsu mājas kapitālo remontu atliek no gada uz gadu. Acīmredzot, cilvēki, kuri ir par to atbildīgi, gaida jaunus upurus. Starp citu, pavisam nesen 1. dzīvokļa saimnieku ciemiņš uz lieveņa pakrita, kāja ieslīdot spraugā starp slieksni un grīdu. Par laimi, viņš tikai viegli sasitās.

Dzīvokļu saimniecības pārvalde mums palīdzēt neatsaka. Nē! Pat sola. Bet pagaidām savus solījumus īsteno tikai daļēji. Dažreiz par šīs organizācijas pārstāvju pūliņiem tiešām jāsmejas. Kādā no dzīvokļiem bija galīgi sabojājušās ieejas durvis. Saimniece jau vairākkārt bija lūgusi tās nomainīt. Un, lūk, burtiski dažas stundas pirms Jaunā gada iestāšanās nomainīšanai tika atvestas jaunas durvis. Bet dzīvokļa saimniece toreiz tikko bija atgriezusies mājās no slimnīcas, tāpēc neļāva izdzisināt telpas.

Gribētos zināt, cik ilgi mums vēl nāksies gaidīt? Jo tas viss vienkārši kļūst bīstami.

Mājas Nr. 36 iedzīvotāji

Zem kājām — maize

Pieredzēto vērtēju par ārkārtēju gadījumu. Tas notika pagājušajā gadatirgū. Dažos kioskos, kā parasti, pārdeva šašlikus. Kā piedevu tiem izsniedza katram arī pa maizes šķēlei. Nepārspīlēšu, ja teikšu, ka tās bija apmēram 200 — 300 gramu lielas maizes devas. Cilvēki, protams, tik daudz maizes apēst nespēja un meta to zemē turpat pie kājām. Bija sāpīgi skatīties uz zemē nomestajiem, puteklainajiem maizes riecieniem, kurus visi mīdīja kājām. Mana sieva un vēl dažas citas sievietes nespēja vienaldzīgi noskatīties uz notiekošo, sameklēja kartona kastes un savāca tajās izsvaidīto maizi.

Vai tiešām grūti bija uzstādīt konteineru atkritumiem vai arī, kas ir vēl vienkāršāk, izsniegt katram pircējam tik daudz maizes, cik viņam nepieciešams?

V. IĻJINIHS,
pensionārs

ATTURIBA — DZIVES NORMA

Jāmācās pilnvērtīgi dzīvot

Sāda doma izskanēja seminārā, kas notika Līvānu eksperimentālajā bioķīmiskajā rūpnīcā. Piedalījās republikas atturības klubu vadītāji un rajona brīvprātīgās atturības veicināšanas biedrības pirmorganizāciju priekšsēdētāji.

Par veiktajiem pasākumiem veselīga dzīvesveida ieviešanā informēja biedrības rajona padomes priekšsēdētājs Z. Paškevičs, Līvānu 1. vidusskolas direktore A. Nikitova, skolotāja S. Šmite un kluba «Gaisma» vadītājs Andrejs Naglis. Runātāji uzsvēra, ka jāiemāca bērniem lietderīgi pavadīt brīvo laiku, izmantot enerģiju.

Uzlabojusies rajona skolu sadarbība ar bērnu vecākiem, viņu darba kolektīviem. Skolas vairāk vērības velta ārpusklases darbam: rīko kinolektorijus, disputus, ģimeņu pēcpusdienas, tikšanās ar interesantiem cilvēkiem, ekskursijas. Pagaidām nepietiekama vērība veltīta nelabvēlīgajām ģimenēm un pusaudžiem, kuri nāk no tām. Jaunieši jāiesaista darbā, sporta un atpūtas nometnēs, interešu apvienībās un mākslinieciskās pašdarbības pulciņos.

Par to, kā darba kolektīvs rosina strādājošo aktivitāti, stāstīja eksperimentālās bioķīmiskās rūpnīcas direktors Atis Sedvalds. Uzņēmumam ir klubs, sporta bāze. Tiek rīkoti kultūrmasu pasākumi, ģimeņu sporta svētki, organizēts regulārs masu sporta darbs. Semināra dalībnieki apskatīja jaunuzbūvēto sporta manēžu. Par rūpnīcas sportistu sasniegumiem semināra dalībniekiem pastāstīja arodkomitejas priekšsēdētāja T. Davidenko.

Uzņēmumā strādājošo atpūtu organizē rūpnīcas sabiedriskās organizācijas, fizkolektīva padome. Brīvprātīgās atturības veicināšanas biedrības pirmorganizāciju vada R. Meļņikova. Darbīgs cilvēks. Kopīgi tiek rīkoti kultūrmasu un sporta pasākumi. Arī reidi par darba disciplīnas ievērošanu. Šo pūļu rezultātā samazinājušies darba disciplīnas pārkāpumi. Un tomēr uzņēmumā vēl ir strādājošie, kuri pagaidām nespēj atteikties no dzeršanas. Tāpēc cīņa pret žūpību neatslābst. Apkopojot darba kolektīva sociālistiskās sacensības rezultātus, tiek uzklausīti un atbalstīti priekšlikumi un ierosinājumi, kurus izsaka atturības kustības organizatori.

Par to, ka pret alkoholismu un žūpību var cīnīties tikai kopīgiem spēkiem, runāja Vissavienības BAVB republikāniskās padomes pārstāvji Aleksandrs Lasinskis un Ints Heidemanis, kā arī semināra dalībnieki no Jēkabpils, Rīgas, Daugavpils. Viņi ieteica lielāku vērību veltīt individuālajam darbam ar cilvēkiem, meklēt jaunas formas jaunatnes audzināšanā un atpūtas organizēšanā. Ar plašu diskoprogrammu Preiļos un Līvānos viesosies Daugavpils rajona Sventes vidusskolas jaunieši. Atturības klubs «Ametists» interesentus ielūdz uz desmit gadu pastāvēšanas jubileju.

Semināra gaitā izskanēja atziņa, ka radošāk un enerģiskāk jāstrādā kultūras darbiniekiem. Pagaidām nav scenāriju (dažkārt tie ir ļoti nepilnīgi) bezalkohola tradīciju pasākumiem. Šādiem scenārijiem vajadzētu būt katrā kultūras iestādē, nemaz nerunājot par metodiskajiem kabinetiem.

Rajona kultūras iestādes nepietiekami rīko atpūtas sarīkojumus jauniešiem. Arī diskotēku programmas var dažādot. Nepieciekamu vērību strādājošo brīvā laika organizēšanai velta iestādes un uzņēmumi.

Semināra dalībniekiem gaumīgu svētku galdu klāšanas kultūru demonstrēja rajona sabiedriskās ēdināšanas uzņēmuma tehnoloģe A. Peisiniece, konditore P. Dubovska, pavāres D. Soma, T. Simanoviča, A. Pudule. Visi varēja arī nogaršot bezalkoholiskos kokteiļus.

Semināra programmu kuplināja Līvānu 1. vidusskolas aģitbrigādes priekšnesumi.

J. EIDUKA,

rajona brīvprātīgās atturības veicināšanas biedrības padomes atbildīgā sekretāre

REPLIKA

Pretēji loģikai

Teiksim atklāti, rajona sanitāri epidemioloģiskā stacija rīkojusies patiešām dīvaini. Rīgas ielā esošās mājas Nr. 230 iedzīvotāji līdz pat šim brīdim nevar saprast, kādi apsvērumi mudināja šo organizāciju (starp citu, arī dzīvokļu saimniecības Līvānu iecirkni) uz tik neloģisku rīcību. Nekāda loģika taču nevar izskaidrot, kāpēc samazgu bedre, kuru izmanto trijās mājās — Nr. 228 un Nr. 232 b (Rīgas ielā) un Nr. 76 (Krustpils ielā) — dzīvojošie īrnieki, ierīkota ...mājas Nr. 230 pagalmā, saimniecības ēku un sakņu dārzu tiešā tuvumā. Šie sakņu dārzi, sevišķi lietainā laikā, bagātīgi tiek samēsloti ar šķidrumu, kura smaka nav no patīkamajām. Bet sausā un karstā laikā šeit valda tāds «aromāts», ka, gribi vai negribi, deguns jābāž ciet (par to raksta autore pati ir pārliecinājusies). Nama Nr. 230 iedzīvotājiem tas šķiet jo apvainojošāk arī tādēļ, ka viņi paši šo bedri neizmanto, jo mājā ierīkota kanalizācija.

Komunālo uzņēmumu kombināta iecirknī man paziņoja, ka nekāda speciālā grafika šo bedru tīrīšanai viņiem neesot. Tas tiekot darīts tikai tad, kad pienākot attiecīgs pieteikums no pašiem iedzīvotājiem. Tāpēc nav brīnums, ka triju minēto māju iemītnieki ar šādu pieteikumu nesteidzas: smako taču svešā pagalmā. Brīdi padomājuši, komunālo uzņēmumu kombināta iecirkņa ļaudis izteica nepārliecinošu priekšlikumu: varbūt izrakt otru bedri? Varam iedomāties, kāda būs tās nelaimīgās mājas iedzīvotāju reakcija. Un ar to ir jārēķinās.

Tātad izeja paliek tikai viena: sameklēt šai smirdošajai bedrei citu, piemērotāku vietu — to prasa ne tikai šī nama iedzīvotāji, bet arī elementārie sanitārijas noteikumi.

I. IVANOVA.

DABA CILVĒKS PIEMINEKĻI

LATVIJAS DABAS UN PIEMINEKĻU AIZSARDZĪBAS BIEDRĪBAS RAJONA NODAĻAS LAPPUSE

Cik ir gulbju?

Šogad PSRS notiek paugurknābju gulbju uzskaite. Ūdenstilpnes apseko vismaz divas reizes (no maija līdz augustam).

Īpaši reta suga ir ziemeļu gulbji, tie iekļauti Latvijas PSR «Sarkanajā grāmatā». Cik viņu ir? Būsim vērīgi! Kā pazīt šo gulbi? Peldošs ziemeļu gulbis kaklu tur taisnāk izslietu, spārnus cieši piekļauj ķermenim. Knābja pamatdaļa un iemaukti tam ir dzelteni un nav paugura. Lidojumā bieži dzirdama skaļa balss — melodiskas, trompetei līdzīgas skaņas.

Ziņas par visiem gulbjiem apkopo Latvijas PSR Zinātņu akadēmijas Bioloģijas institūts un Mežsaimniecības un mežrūpniecības ministrija līdz 15. augustam. Tātad — par novērojumiem ziņojiet savai dabas aizsardzības pirmorganizācijai vai Latvijas Dabas un pieminekļu aizsardzības biedrības rajona nodaļai.

T. VILCANE

Katram kokam savs liktenis

To es atcerējos pie kāda Valkas rajona ceļa, kur ir dzīva satiksme. Tur uzcelts piemineklis, uz kura pamatnes paceļas varena priedes stumbra daļa. Šīs priedes mūžs ir gandrīz 400 gadu. Piemēram, 1905. gada revolūcijas dienās milzīgās priedes galotnē, kas bija redzama daudzas verstis tālu, ne vienu reizi vien plīvoja sarkanais karogs. Bet koks beidza dzīvot, un cilvēki tam uzcēla piemineklī, izsakot pateicību par visu, ko tas savā ilgajā mūžā padarījis.

Mūsu republikā joprojām zaļo vairāk nekā 1 000 dižkoku — priežu, ozolu, gobu un vīksnu. To vidū ir unikāli eksemplāri, kas pārsteidz ar savu dīvaino formu. Aug arī siltuma mīļotāji «iecelotāji», kuriem Baltija ir kļuvusi par otru dzimteni. Tie ne vien padara ainavu neatkārtojamu, bet arī izraisa īpašu zinātnisku interesi. Šie koki palīdz zinātniekiem — botāniķiem un mežkopjiem — atbildēt uz ļoti svarīgiem jautājumiem. Piemēram, cik ilgi Latvijā dzīvo dažādas koku sugas? Kā koku pašsajūtu ietekmē augsne, reljefs un mikroklimats? Bet meža ilgdzīvotāju sēklas un no tām izaudzētie stādi ir nenovērtējams materiāls selekcionāriem, kas cenšas uzlabot priežu un egļu, ozolu un liepu īpašības. Tāpēc vecie un retie koki ir ņemti stingrā uzskaitē, tos saudzē un sargā cilvēki un likums.

LATINFORM korespondents

Absolventu aleja

1987. gada izlaidums Aglonas vidusskolas vēsture ieies kā jaunas tradīcijas iedibinātājs. Šī gada absolventi nāca ar priekšlikumu — veidot jaunu aleju. Dienā, kad tiks saņemtas apliecības par vidusskolas beigšanu, audzēkņi iestādīs trīs ozoliņus.

Skaisto Aglonas dabu gleznainā Ciriša krastā pēc gadiem bagātinās arī Absolventu aleja. Un tas ir likumsakarīgi, jo mīlestība un pietāte pret dabu šeit nāk jau no bērnu dienām. Velak to nostiprina skolā gūtās zināšanas un audzinātāju piemērs. Daba ir ne tikai jāsaudzē, bet arī jāveido, jo tā ir vide, kurā pašiem jādzīvo.

Šī gada izlaiduma labākais absolvents, kura zināšanas ir novērtētas ar sudraba medaļu, Aleksandrs Bogdanovs un klases audzinātājs Juris Cakuls iestāda pirmo ozoliņu topošajā Absolventu alejā.

I. PLIČA teksts un foto

Drosmīgās ekipāžas diena Aglonā

Daugavpils sekcija «Poisk» kopā ar pilsētas komjaunatnes komiteju rīkoja gadskārtējo akciju «Drosmīgo ekipāžu dienas», kura veltīta lidotāju varoņdarbiem Lielā Tēvijas kara laikā.

29. jūnijā grupa šīs akcijas dalībnieku kopā ar krītušo lidotāju radiniekiem apmeklēja Aglonas brāļu kapus. Aizvadītajā gadā šeit tika pārnestas komjaunieša Mihaila Maksimovska vadītās ekipāžas locekļu mirstīgās atliekas.

Klātesošos uzrunāja Aglonas ciema padomes izpildkomitejas priekšsēdētājs A. Beķis. Par sūrajiem kara gadiem stāstīja pensionāre V. Gudļevska. Mītiņa dalībnieki ar klusuma brīdi godināja krītušo cīnītāju piemiņu. Daugavpils sekcijas «Poisk» vadītāja O. Kudrjašova iepazīstināja ar komjauniešu ekipāžas bojā ejas vēsturi, ar ilgo meklējumu gaitu, kura vainagojās panākumiem aizvadītajā gadā. Bija pagājuši 45 gadi kopš krita komjaunieši lidotāji.

Starp šīs tikšanās dalībniekiem Aglonā bija krituša lidotāja Borisa Ļebedeva brālis Mihails un arī Padomju Savienības Varonis M. Suhanovs. Kritušo lidotāju piederīgie kavējās atmiņās par varonīgajām kara dienām.

Uz mūžiem Aglonā «piezemējusies» drosmīgo ekipāža: pilots jaunākais leitnants Mihails Maksimovskis, stūrmanis Boriss Ļebedevs un strēlnieks radists jaunākais seržants Zinovijs Makarovs.

A. GRZESĶEVICS,
Latvijas ĻKJS rajona komitejas sekretārs

Drosmīgās ekipāžas kapa piemineklis Aglonā.

Sūrās kara dienas atceras pensionāre V. Gudļevska.

J. SILICKA foto

Sāksim!

Šī gada 11. aprīļi rakstā «Ko atstāsim mantojumā?» mēs aplūkojām arhitektūras pieminekļu stāvokli rajonā. Pēc materiāla publicēšanas saņēmām tikai divas atbildes. Kaut arī pēc savas būtības tās bija tīras atrakstīšanās paraugs, mēs tās tomēr publicējām laikraksta 23. maija numurā. Bet — kā ir ar pārējo arhitektūras pieminekļu saglabāšanu un to izmantošanu? Pagaidām — klusums...

Rušonas katoļu baznīcas (Latgalē rets mūra baznīcas tips ar vienu torni) un bijušā klostera komplekss (18. gs. II puse — 19. gs.) ar žogu ir republikas nozīmes arhitektūras piemineklis. Arhitektūras piemineklī ir arī bijušās Rušonas muižas dzīvojamā ēka (1903.) un bijušās Kastīres muižas stallis (19. gs.).

Klostera ēkai nepieciešams remonts. Puse jumta seguma ir nomainīta, bet otra... Te nav notekcauruļu. Bojā ieņ ēkas apmales un pamati.

Muižas ēkas pašreizējais saimnieks ir Preiļu bērnu un jaunatnes sporta skola. Te ir izdarīts remonts. Bet celtniecības darbi turpinās. Ēka iegūs piebūvi. Šie celtniecības darbi nav saskaņoti ne ar rajona arhitektu, ne ar kultūras iestādēm. Vai par šo darbu lietderību nevajadzēja padomāt savlaicīgi?

Saprātīgi un veiksmīgi ir saglabāts bijušais Kastīres muižas stallis. Pēc virsbūves uzcelšanas saimniecība ir ieguvusi telpas ēdnīcai un sarkanajam stūrītim. Kopumā — apsaimniekots un saglabāts arhitektūras piemineklis.

Kosmētiskais remonts ir vajadzīgs vienam no vecākajiem un unikālākajiem arhitektūras pieminekļiem rajonā — Bērzgales katoļu baznīcai ar zvanu torni. Šeit jāatjauno arī žoga koka daļas.

Līdzās baltajai un staltajai Aglonas baznīcai galīgi noplucis Egles ezera ūdeņos spoguļojas pabērna lomā atstātais bijušā klostera komplekss. Tā saimnieka loma pašlaik uzticēta rajona dzīvokļu saimniecības pārvaldei. Rajona remontu un celtniecības pārvalde veic dzīvojamās ēkas remontdarbus. Pagaidām iespaids slikts. Jumtā ir palikušas lūkas, nav notekcauruļu, drūp celtnes apmales un pamati. Šeit unikāli piesārņota apkārtne. Laikam tā še izmitinātie cilvēki apliecina savu piederību arhitektūras piemineklim. Ja jau tam ir mākslas vērtība, tad par visu pārējo mēs arī parūpēsimies «skunstīgi». Jeb varbūt tā tiek apliecinātas pārliecinātu ateistu pozīcijas?

No Arendoles muižas apbuves kompleksa (19. gs.), kurā ietilpst dzīvojamā ēka, staļļi-kūtis un klēts, lietderīgi un pēc savas nozīmes izmanto vienīgi staļļus-kūtis, pareizāk sakot, to drupas, še audzējot ...rukšus. Individuālajā celtniecībā lieti noder arī bijušo celtņu izturīgie kiegeļi. Šeit tas tiek darīts. Individuāli. Bet kolektīvi?

Kolektīvi «Dzintara» jauniešu spēkiem izvāktas drazas no bijušās muižas ēkas. Un tas patlaban arī viss. Vēji virina izdauzītos loguņus un durvis, lieti pūdē sijas, griestus un grīdas, aizvadītās ziemas spalgais sals radīja apjomīgu plaisu vienā no ēkas sienām. Bet te vēl vietām ir saglabājušies interesanti koka un metāla veidojumi. Ēka pagaidām atstāta likteņa varā (izņemot vienu vienīgu apdzīvotu istabiņu).

V. ROMANOVSKIS

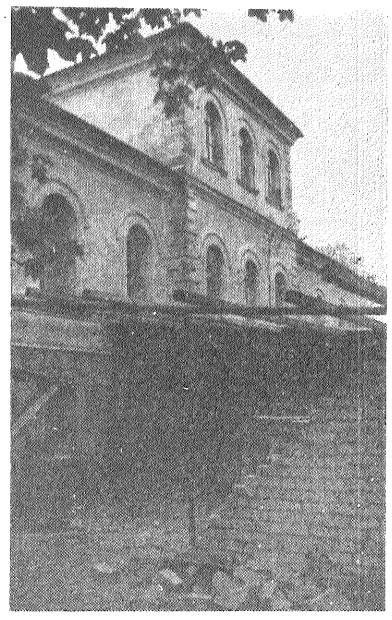

Pie bērnu un jaunatnes sporta skolas bāzes top ēdnīcas piebūve (bijusī Rušonas muižas dzīvojamā ēka).

Bijušās Arendoles muižas ēka ir vēl saglabājama.

I. PLIČA foto

KULTŪRAS DZĪVE: INFORMĀCIJA

Ja mīlam kino . . .

Valsts muzeju skaits republikā tuvojas astotajam desmitam, arī sabiedrisko muzeju tīkls paplašinājies līdz 82. Patlaban veidošanas stadijā ir vēl viens.

Topošais Latvijas PSR Kino muzejs Rīgā lūdz jūs piedalīties tā ekspozīcijas veidošanā. Latvijas kinematogrāfistu savienības Kino muzeja komisija meklē eksponātus, kas saistīti ar kino vēsturi un priekšvēsturi. Tie varētu būt priekšmeti, kas saistīti ar optisko efektu vēsturi, piemēram, «miglas bildes», «magiskie lukturi», praksinoskopi un zootropi. Par muzeja eksponātiem var kļūt mūzikas kastes, pianolas, kinoprojekcijas un uzņemšanas aparāti, afišas, fotogrāfijas, filmas un citi priekšmeti un lietas.

Ja jūs ļoti, ļoti mīlat kino un ja jums ir šādas lietas, lūdzam ziņas par to sūtīt muzeja komisijas loceklei Ingai Pērkonei, **226013, Rīgā, Upes ielā 7—12.** Tikai tā, saglabājot mūsu mīlestību uz kino, to spēs pārmantot nākamās paaudzes. Un tā ir svētīga mīla.

V. RADIŅŠ

Vairāk grāmatu

Ne vienmēr un ne katrs var iegādāties nepieciešamo grāmatu. Šādos gadījumos jāizlīdzas ar bibliotēkas palīdzību. Patlaban mēs iepazīstamies ar centrālo izdevniecību tematiskajiem plāniem un sastādām pieteikumus bibliotēku fondu komplektēšanai nākamajā gadā. Papildināsim krājumus ar izdevniecību «Politizdat», «Mīsl», «Plakat», «Hudožestvennaja literatura» un citu centrālo, kā arī visu republikas apgādu izdevumiem.

Tikai šajā pusgadā vien grāmatu skaits rajona bibliotēkās palielinājās par 24 tūkstošiem eksemplāru, tajā skaitā rajona centrālās bibliotēkas fonds pieauga par pieciem tūkstošiem. Iepriekšējā gadā mēs šajā pašā laika posmā saņēmām krietni vairāk grāmatu. Acīmredzot izdevniecības ir iekavējušas savu darbu. Patlaban mūsu rajonā lasītājiem ir pieejami 539 tūkstoši grāmatu un brošūru eksemplāru, kas ir krietni vairāk nekā dažos citos republikas rajonos.

A. USĀNE,

rajona centrālās bibliotēkas apstrādes un komplektēšanas nodaļas vadītāja

Pasmaidīsim un padomāsim!

Žūpoja cūkas

Džeina bija pavisam parasta cūka un ganījās nelielā aplokā Amerikā, Kanzassitijas tuvumā. Savu astoņu biedreņu vidū tā neapšaubāmi bija barvede. Tas vienmēr skaidri parādījās vakaros, gulētiešanas laikā. Ir zināms, ka cūkas liekas gulēt tikai tad, kad ir apgulušies visaugstākā ranga cūka un līdz ar to devusi atļauju pārējām darīt to pašu.

Tātad vispirms apgulās Džeina. Tad tai blakus nolīkās cūka, kas pēc ranga bija otrā, un tad pārējās precīzā lejupejošā hierarhijas kāpņu kārtībā līdz pašai pēdējai, kurai bija lemts izpildīt «segas» funkciju priekšpēdējai cūkai un pašai visvairāk salt. Tik precīzi cūkas ievēro hierarhijas sistēmu, un šis apstāklis dod lielas priekšrocības novērotājam, kurš katru vakaru nepārprotami var redzēt, kādu ievērību katra cūka ir izpelnījusies pārējo vidū.

Vai alkohola iespaidā cieņa kopībā mazinātos? Šādu jautājumu izvirzīja amerikāņu profesors M. E. Tamblsons, kas strādā Misūri universitātē Kolumbijā.

Kādu rītu Džeina saoda skurbinošu smaržu. Sile bija pilna ar dzērienu — tas bija degvīna un apelsīnu sulas maisījums, turklāt cūkām pieejams neierobežotā daudzumā. Džeina padzina pārējās cūkas nost un, ar redzamu labpatiku šļurkstinādama, litriem strēba nepazīstamo dzērienu.

Drīz vien Džeina bija «pilna kā žeķe» un rukšķēdama un kviekdama klumburoja apkārt. Tā uzgrūdās virsū kādai citai cūkai, bet pati pakrita uz vēdera un palika šņākdama guļam.

Padotās savu piedzērušos priekšnieci vairs neņēma par pilnu, kaut arī pašas visai nedroši turējās uz kājām. Attieksmē pret barvedi tām vairs nebija ne aiztures, ne respekta. Citiem vārdiem sakot, Džeina bija zaudējusi savu posteni un tikusi degradēta.

Vienīgi Elīza, kas pēc ranga ieņēma trešo vietu no augšas, bija tikai mazliet pagaršojusi alkoholu. Tāpēc tā vienīgā palika skaidrā un tūlīt pēc šīm orģijām kļuva par barvedi.

Paģiras laikam gan bija šausmīgas. Vēl briesmīgāk Džeina pārdzīvoja kaunu, ka ir «atcelta no amata» un spiesta noskatīties, kā Elīza ieņem viņas vietu. Acīmredzot izgāšanās tai tik ļoti kremta, ka pēc tam tā alkoholu neņēma ne mutē, kaut gan šī velna dzira pavedinoši stāvēja turpat degungalā. Džeina kļuva par atturībnieci pati pēc savas vēlēšanās. Un tas atmaksājās, jo pagāja trīs dienas un tā cūku pulkā atguva savu agrāko vadošo posteni.

Pēc pirmās pārmērīgās dzīrošanas arī citas cūkas jau apjauta, cik daudz alkohola turpmāk drīkst lietot, lai neapdraudētu savu rangu grupā. Vislielākās dzērājas bija tās, kas hierarhijas sistēmā atradās viszemāk. Kopībā tām tik un tā nekādas cieņas nebija un tātad nebija arī ko zaudēt. Žūpošanai visvairāk nodevās cūka, kas ieņēma priekšpēdējo vietu; acīmredzot tā rīkojās pēc devīzes: «Kāpēc skriet pēc slavas malda? Labāk dzert, līdz krīt zem galda». — un slīcināja savas bēdas alkoholā. Tā vienmēr grozījās tikai ap grādīgās dziras avotu un atstāja novārtā visu pārējo, ēdienreizēs negāja pat pie barības siles.

Ievērības cienīgs fakts ir tas, ka hierarhijas sistēmā viszemāk stāvošā cūka nelietoja ne tuvu tik daudz alkohola, kā tā, kas atradās priekšpēdējā vietā. Acīmredzot pēdējās vietas ieņēmēja bija samierinājusies ar savu likteni. Pēc profesora Tamblsona domām arī šis gadījums pierāda, ka «rezignācija atslābina dvēseles konfliktus un līdz ar to apreibināšanās ar alkoholu kļūst nevajadzīga».

Aprobrīnojama dzīvnieku «sociālās inteligences» izpausme — no vienas puses, tie kāro pēc baudvielas, kas atrodas pavedinoši tuvu un ir viegli iegūstama, taču, no otras puses, tie labi aptver: ja iedzers par daudz, tad sekas būs visai nepatīkamas! Rangs, ko tie ieņems turpmāk, to statuss kopībā dzīvniekiem tomēr šķiet daudz svarīgāks nekā acumirkļa bauda. Sakiet nu vēl, ka cūkas ir muļķīgi radījumi!

(No Vitusa B. Drešera grāmatas «Izdzīvošanas likums», R., Avots, 1986.)

Redaktors V. PETROVS

TV VIĻŅA

5. jūlijs. 9.00 «Panorāma». 9.45 — Rita vingrošana bērniem. 10.00 — Bērnu zīmējumu televīzijas konkurss «Mana pasaule». 10.30 — Nedēļas atbalss. 11.05 — TV bērniem. Mūsu valoda. 11.35 — Bērni dabā: audzināšana, nodarbināšana, atpūta. 12.20 — Dzied PSRS Tautas skatuves mākslinieks V. Noreika. 13.05 — Šodien — Jūras un upju flotes darbinieku diena. 14.20 — Izstāžu zālēs. Baltijas republiku triennāle. 15.00 — Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 70. gadadienai veltītie republikas skolēnu Dziesmu svētki. Delas diena. 17.00 — Agrorūpnieciskais komplekss: darbi un laudis. 18.00 — Ziņas. 18.15 — Mākslas īsfilma «Taciņa uz debesīm». 19.00 — Uz operas skatuves Lietuvas PSR Tautas skatuves māksliniece I. Milkavičute. 20.00 — «Panorāma». 20.40 — «Labu nakti, mazuļi!». 21.00 — «Laiks». 21.40 — B. Radzjavičs. «Atklātība». Lietuvas televīzijas uzveduma pirmizrāde. 23.10 — Ziņas.

VIETĒJO RADIORAIDĪJUMU PROGRAMMA

7. jūlijā plkst. 12.40

— Vēstis no darba kolektīviem.

— Lopbarības sagatavošanai — tempus un kvalitāti. Pie mikrofona Ļeņina kolhoza galvenais dispečers A. Terentjevs.

— Zinību biedrības uzdevumi šodien — pārkārtošanās procesā.

— Pārruna — «Esiet uzmanīgi uz ūdens!».

DAUGAVPILS 38. PROFESIONĀLĀ TEHNISKĀ VIDUSSKOLA

uzņem audzēkņus 1987. — 1988. mācību gadam šādās specialitātēs:

mūrnieks, tērauda un dzelzsbetona konstrukciju montētājs,

galdnieks, namdaris (fakultatīvi māca brīvo cīņu un džudo cīņu).

krāsotājs, apmetējs,

apmetējs, apdarinātājs, flīžu licējs,

elektrometinātājs.

Uzņem jauniešus un jaunietes, kas beigušī 8. klasi, vecumā no 15 — 15,5 gadiem. Mācību ilgums 3 gadi. Skolu beigušie audzēkņi saņem diplomu par vidējo izglītību un profesiju.

namdaris, betonētājs.

Uzņem jauniešus ar astoņgadīgo izglītību. Vecums — 15 gadi. Mācību ilgums 1 gads. Pēc skolas beigšanas tiek piešķirta attiecīga kategorija.

elektrometinātājs.

Uzņem jauniešus un jaunietes ar vidējo izglītību, kā arī jauniešus, kuri atgriezušies no dienesta Padomju Armijā. Vecums — 17,5 līdz 30 gadi. Mācību ilgums 10 mēneši. Audzēkniem maksā stipendiju — 30 rubļus.

Organizācija, kura devusi jauniešiem norīkojumu mācīties šajā skolā, var izdarīt piemaksas stipendijai (atbilstoši profesijas 1. kategorijas tarifam).

Ir kopmītne. Kopmītnē dzīvojošie audzēkņi tiks nodrošināti ar četrreizēju ēdināšanu, pārējie — ar divreizēju. Visi saņem formas tērpus.

Iestājai skolā nepieciešami šādi dokumenti:

dokuments par izglītību (oriģināls),

medicīniskā izziņa (forma Nr. 086/y), izziņa par skolā izdarītajām potēm,

skolas izsniegts raksturojums,

izziņa no dzīvesvietas ar norādi par ģimenes sastāvu,

četras fotokartītes (3×4 cm),

dzimšanas apliecība vai pase jāuzrāda personīgi.

Iesniegumus pieņem katru dienu, izņemot sestdienas un svētdienas, no plkst. 9.00 līdz 17.00.

SKOLAS ADRESE: Daugavpilī, Gagarina ielā 87, telefons — 46700.

Uzņemšanas komisija

DAUGAVPILS CEĻOJUMU UN EKSKURSIJU BIROJS

piedāvā ceļazīmes:

AR LIDMAŠĪNU (individuālās)

Novaja Kahovka (ģimeņu maršruts) — no 25. jūlija līdz 4. augustam — 178 rbļ. (pieaugušajiem), 127 rbļ. (bērniem).

Jaremča — Rahova — Černovci — Ivanofrankovska — no 1. līdz 11. septembrim — 224 rbļ.

Užgoroda — no 16. līdz 25. augustam — 162 rbļ. (6 ceļazīmes).

Sevans — no 15. līdz 30. augustam — 298 rbļ. (4 ceļazīmes).

Sočī — no 4 līdz 13. jūlijam; no 16. līdz 26. oktobrim — 232 rbļ.

Arhangeļska — Solovecas salas — no 29. septembra līdz 5. oktobrim — 224 rbļ. un 208 rbļ.

Stavropole — Pjatigorska — Žeļeznovodska — Esentuki — no 5. līdz 14. augustam — 267 rbļ.

Kahetija — Batumi — no 9. līdz 29. oktobrim — 328 rbļ.

AR LIDMAŠĪNU (grupām)

Sevastopole — no 17. līdz 21. augustam — 2 370 rbļ. (15 cilvēkiem), no 7. līdz 11. septembrim — 2 370 rbļ. (15 cilvēkiem), no 19. līdz 23. oktobrim — 4 740 rbļ. (30 cilvēkiem).

Almaata — no 11. līdz 15. septembrim — 3 690 rbļ. (15 cilvēkiem).

Stavropole — Pjatigorska — Esentuki — no 28. septembra līdz 2. oktobrim — 4 800 rbļ.

Frunze — Isikula ezers — no 4. līdz 8. septembrim — 7 260 rbļ.

Gori — Tbilisi — Mcheta — Boržomi — no 20. līdz 25. augustam — 5 760 rbļ.; no 15. līdz 20. septembrim — 2 880 rbļ. (15 cilvēkiem).

Ašhabada — no 1. līdz 6. oktobrim — 6 990 rbļ.

Vladivostoka — no 5. līdz 9. oktobrim — 4 335 rbļ. (15 cilvēkiem).

Volgograda — no 8. līdz 12. oktobrim — 4 860 rbļ.

Odesa — no 12. līdz 16. oktobrim — 4 080 rbļ.

Sevans — Erevāna — Cahkadzora — Garni — Geharda — no 9. līdz 14. oktobrim — 6 300 rbļ.; no 23. līdz 28. oktobrim — 6 300 rbļ.

AR VILCIENU (individuālās)

Kišiņeva (apmešanās atpūtas zonā 35 km no pilsētas. Vadulujvodā uz tvaikoņa četrvietīgās kajītēs, ekskursijas pa Kišiņevu un Odesu) — no 11. līdz 25. augustam — 145 rbļ.

Rostova pie Donas — Volgograda (5 dienu apmešanās Rostovā pie Donas viesnīcā, ekskursijas pa Rostovu, uz Azovu, Taganrogu, Novočerkasku un 5 dienu ceļojums ar tvaikoni līdz Volgogradai un atpakaļ divvietīgās kajītēs) — no 18. līdz 31. augustam un no 28. augusta līdz 5. septembrim — 191 rbļ.

Piekarpati (apmešanās Ivanofrankovskā viesnīcā, ekskursijas pa Ļvovu, Ivanofrankovsku, Kolomiju, Černovciem, seno Galiču, Maņavu, uz Jabloneças kalnu pāreju) — no 28. jūlija līdz 8. augustam — 158 rbļ.

Ļeņingrada (apmešanās Repinā Somu jūras līča krastā stacionārajās divvietīgajās mājiņās) — no 6. līdz 16. jūlijam — 168 rbļ.

Dņepropetrovska — Odesa — Kijeva — Dņepropetrovska (apmešanās uz tvaikoņa «Jevģēnijs Vučetičs» divvietīgās kajītēs), ekskursijas pa Dņepropetrovsku, Odesu, Kijevu, Čerkasiem, Kaņevu, Ojšanku, Kremenčugu — Novaja Kahovku, Hersonu, Zaporožji) — no 23. augusta līdz 6. septembrim — 307 un 334 rbļ. (6 ceļazīmes).

Gorkija — Astrahaņa — Gorkija (apmešanās uz tvaikoņa «Iljičs» četrvietīgās kajītēs, ekskursijas pa Gorkiju, Kazaņu, Kuibiševu, Saratovu, Volžsku, Volgogradu, Uļjanovsku, Čeboksariem, Astrahaņu) — no 28. augusta līdz 15. septembrim — 203 un 231 rbļ.

Gorkija — Maskava — Astrahaņa — Gorkija (apmešanās uz motorkuģa «Sovetskij Sojuz» četrvietīgās kajītēs, ekskursijas pa Gorkiju, Maskavu, Kostromu, Čeboksariem, Kazaņu, Uļjanovsku, Saratovu, Kuibiševu, Astrahaņu) — no 14. jūlija līdz 7. augustam — 274 rbļ. (4 ceļazīmes).

Žitomira — Morskoje (apmešanās 3 dienas Žitomirā kempingā vai viesnīcā, ekskursijas pa Žitomiru un 10 dienas Melnās jūras krastā — Morskoje — individuālajā sektorā, ekskursijas pa Bahčisaraju, Feodosiju, Alupku, «Krima pasakās un leģendās») — no 19. jūlija līdz 4. augustam — 200 rbļ.

AR VILCIENU (grupām)

Maskava — no 4. līdz 8. septembrim, no 10. līdz 1. septembrim, no 3. līdz 8. oktobrim.

Kijeva — no 8. līdz 13. oktobrim, no 10. līdz 15. septembrim.

Mirgoroda — Poltava (septembra sākumā, Soročinas gadatirgus laikā).

Ļeņingrada — no 8. līdz 12. oktobrim, no 19. līdz 24. novembrim.

Ļvova — no 22. līdz 27. oktobrim.

AR AUTOBUSU (grupām)

Novgoroda — no 17. līdz 20. jūlijam — 1 800 rbļ. (30 cilvēkiem).

Vitebska — Polocka — no 19. līdz 20. jūlijam — 1 026 rbļ. (38 cilvēkiem), no 6. līdz 7. septembrim — 1 026 rbļ. (38 cilvēkiem).

Bresta — Beloozerska — no 11. līdz 14. septembrim — 1 950 rbļ. (30 cilvēkiem).

Pleskava — Pečori — no 23. līdz 25. oktobrim — 1 620 rbļ. (30 cilvēkiem), no 20. līdz 22. novembrim — 1 620 rbļ. (30 cilvēkiem).

Smoļenska — no 23. līdz 25. oktobrim — 1 530 rbļ. (30 cilvēkiem), no 20. līdz 22. novembrim — 1 530 rbļ. (30 cilvēkiem).

Puškina Kalni — no 25. līdz 26. oktobrim — 950 rbļ. (38 cilvēkiem).

Ceļazīmes var iegādāties Daugavpilī, 5. augusta ielā 25, telefons 26206 (ceļojumiem ar vilcienu), 26503 (ceļojumiem ar lidmašīnu).

PĀRDOD govi Ārdavā. Telefons 55747.

LĪVĀNIEŠU IEVĒRĪBAI!

Sakarā ar to, ka Līvānu eksperimentālās bioķīmiskās rūpnīcas katlu mājā notiks remonts, Līvānu pilsētā karstā ūdens padeve būs pārtraukta no šī gada 5. jūlija līdz 15. jūlijam.

Preiļu rajona apvienoto katlu māju un siltumtīklu direkcija

Jaunaglonas 58. profesionāli tehniskā vidusskola organizē 5 mēnešu **kursus šoferiem** — «B» un «C» kategorijas autovadītāju tiesību iegūšanai.

Mācību sākums — 17. augustā.

Starptautiskajā kooperācijas dienā sirsnīgi sveicam rajona kooperatīva universālveikala darbiniekus kolektīvu!

Koopuniversālveikala administrācija un arodkomiteja

PREIĻU RAJONA PATĒRĒTĀJU BIEDRĪBAS SAGĀDES KANTORIS

no šī gada 1. jūlija līdz 30. septembrim no iedzīvotājiem iepērk makulatūru, lupatas, krāsainos metāllūžņus un svaigas sēnes. Pretpārdošanā — stikla burku metāla vāciņi: 1 kg makulatūras — 1 vāciņš (ne vairāk kā 100 vāciņu uz vienas kvīts), 10 kg lupatu — 30 vāciņi, 10 kg krāsaino metāllūžņu — 50 vāciņi, 1 kg svaigu sēņu — 1 vāciņš.

Laikraksts «Ļeņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке. г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.
TĀLRUŅI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, sekretariāts — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, kultūras un sporta nodaļas — 21759, partijas dzīves, skolu un vēstuļu nodaļas — 21996, vietējo padomju darba, rūpniecības un celtniecības nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzziņas par sludinājumiem — 22305.

Tir. 13 646 eks. (latv. val. 9729 eks., krievu val. 3 917 eks.).
1. nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums.
Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpilī, Valkas ielā 1.
Indekss 68169.
Pas. 923.